

saa ikke dem, som i Øjeblikket er projekterede, de bliver endogsaa betydelig dyrere, men dem, som blev projekteret i Slutningen af 1917, og hvorpaa Tilbud blev givet i Begyndelsen af dette Aar eller maaske i Slutningen af forrige — vil den samme Opgang 2-Værelsens Lejligheder koste 73'260 Kr. eller 7'326 Kr. pr. Lejlighed. Man vil altsaa se, at en moderne 2 Værelsens Lejlighed med W. C., elektrisk Lys og den moderne Komfort, som Tiden kræver, som det i 1913 kostede 4'290 Kr. at opføre, nu i 1918 koster 7'326 Kr. Skulde man i Øjeblikket projektere en lignende Lejlighed efter de Priser, som er gældende i Dag, vilde det være noget vanskeligt at gøre det, fordi man ikke i Øjeblikket kan faa en eneste Entreprenør til at afgive et bindende Tilbud. Men selv om man kunde faa ham til at give et bindende Tilbud, regnet efter de Priser, der er gældende i Dag, vilde Summen komme betydeligt højere op, og jeg paastaar, som jeg sagde i Gaar, at Prisstigningen for den færdige Bygning fra 1913 til 1918 vil være oppe paa 100 pCt. Allerede Stigningen fra ca. 4'000 Kr. til ca. 7'000 Kr. nærmer sig jo stærkt de 100 pCt. Det kunde maaske have sin Interesse at sammenligne det, Byggeriet koster i 1918, 666 Kr. pr. m², med, hvad Københavns nye Raadhus har kostet. Københavns nye Raadhus, som sikkert alle dette høje Tings Medlemmer kender, blev paa-begyndt i Slutningen af forrige Aarhundrede og gjort færdigt i Begyndelsen af dette Aarhundrede. Det har med al den Komfort og alt det tekniske Snille, som er anvendt der, ikke kostet mere end 566 Kr. pr. bebygget m². Man vil se, at et ganske almindeligt, fattigt udstyret Beboelseshus i Øjeblikket koster mere pr. m², end Københavns nye Raadhus har kostet. Dertil kommer, at jeg i hele min Udregning her har regnet med Huse med 5 Beboelseslag, men paa Københavns Raadhus er der for en stor Del 6 Beboelseslag, saa dette Eksempel er et tydeligt Bevis paa, hvor uhyre vanskelige Kaar alle de, der er nødsagede til at leje Boliger eller, hvis de ikke kan leje, selv skal fremskaffe Boliger, maa arbejde under. Naturligvis lader det sig slet ikke gøre at fremskaffe Boliger under de frygtelige Forhold, vi lever under, hvis ikke Stat og Kommune yder deres Medvirken. De Tal, jeg her har nævnt, har gjort dette Lovforslag nødvendigt, men de har gjort mere endnu nødvendigt, som forhaabentlig snart kommer.

Jeg skal altsaa med disse Bemærkninger henstille til det høje Ting at behandle dette Lovforslag hurtigt og med Velvillie. Hvis den højtærede Finansminister kunde tiltræde mit Partis Ønske om at forhøje Beløbet fra $\frac{1}{2}$ til 2 Millioner, vilde det være os overordentlig kært.

Moesgaard-Kjeldsen: Enhver, der har haft Lejlighed til at følge det fortjenstfulde Arbejde, som udføres af de forskellige Byggeforeninger, der i de senere Aar er opstaaet omkring i Landet, vil sikkert være vidende om, at det Arbejde bør fremmes. Navnlig saa længe Bolignøden er saa stor, som den fremdeles er, er det ganske nødvendigt, at man understøtter disse Byggeforeninger. Det lille Lovforslag, her foreligger, er da Udtryk for den samme Tanke. Hvis man skulde gøre nogen Bemærkning til Lovforslaget, skulde det nærmest være for at give Udtryk for en Forbavselse over den Nøjsomhed, den højtærede Finansminister lægger for Dagen ved kun at begære det beskedne Beløb, hvorom der er Tale. Allerede i November 1917 maatte Finansministeren søge en Bevilling paa 1 Mill. Kr. som Forøgelse af den Bevilling, der blev givet ved Loven af 31. Marts 1917, og nu kommer Ministeren og beder om et beskedent Beløb paa $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Af de Bemærkninger, der ledsager Lovforslaget, ser man, at ved de Andragender, der er indsendte til Finansministeriet, vil der være beslaglagt 3'082'000 Kr. af de i alt 3 $\frac{1}{2}$ Million Kroner, der staar til Raadighed. Der er kun tilbage 418'000 Kr. at disponere over. Da man maa regne med, at der fremdeles indkommer Andragender om Delagtighed i disse Laan fra forskellige Byggeforeninger, synes det mig ligesom den ærede Tale, som talte paa Socialdemokratiets Vegne, at det er et beskedent Beløb. Det er ikke alene i København og Omegn, at der bruges store Beløb. I Provinsbyerne Landet over og i Landkommuner med bymæssig Bebyggelse er der næsten overalt tilsvarende Byggeforeninger, og hvor der ikke er det, anstrenger man sig for at faa dem. Det er derfor ret naturligt, at Beløbene ikke strækker til. Naar imidlertid den højtærede Minister mener at kunne komme igennem i Øjeblikket, skal jeg ikke gøre Indvendinger, men jeg maa maaske til-lade mig at henstille til Ministéren til Efter-aaret at fremkomme med Forslag om en større Bevilling, idet jeg ikke tvivler om, at der fremdeles vil fremkomme Ansøgninger fra de forskellige Pladser, jeg har